

ΕΤΟΣ 63ον

3 Μαΐου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3231)

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΦΥΓΑΔΕΥΕΙ

Κεντρική θέση στην ανά τους αιώνες ύπαρξη της Ἐκκλησίας μας καταλαμβάνει ἡ θεωρητική καὶ πρακτική ἐνασχόληση μὲ τὴν ἐλεημοσύνη. Προβάλλεται ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς εὐκολότερους δρόμους γιὰ τὸν Παράδεισο, μιᾶς πού κατὰ τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, μὲ τὴν ἐλεημοσύνη ὁ χριστιανὸς κατορθώνει «μὴ μόνον ἁμαρτήματα ἐκκαθαίρειν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον φυγαδεύειν». Δέν καθαρίζονται μόνο οἱ ἁμαρτίες μὲ τὴν ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ μπροστά της ἐξαφανίζεται ἀκόμη καὶ ὁ θάνατος. Τό πῶς, μᾶς τό διηγείται τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα.

Ἡ ἐλεημοσύνη τῆς Δορκάδος

Ἐάν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τὸν ὕμνο τῆς ἀγάπης (Α΄ Κορ. 13,1-13), ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς, συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, καταγράφει τὴν ἔμπρακτη ἀποτύπωσή του στό πρόσωπο τῆς Δορκάδος. «Πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίησεν», ἔδειχνε νά ἔχει κατανοήσει τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης καὶ τὴν εἶχε κάνει σκοπὸ τῆς ζωῆς της, ἢ καλύτερα ἡ ἀγάπη εἶχε ἀπορροφήσει ὅλη της τὴν ὕπαρξη. Κι ὅμως, κι αὐτὴν τὴν ὑπέροχη ὕπαρξη τὴν κατέλαβε καὶ τὴν κατενίκησε ὁ θάνατος. Τί ἔκανε τότε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἰόπης; Μαθαίνοντας ὅτι ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἦταν στὴν κοντινὴ τους Λύδδα, τὸν κάλεσαν γιὰ νά μοιραστοῦν τὴ θλίψη τους. Κι ὅταν ὁ Πέτρος ἔφθασε, συνέβη κάτι πρωτόγνωρο. Δέν ἄρχισαν, ὅπως μέχρι σήμερα εἶναι συνήθεια, τοὺς ἐπικήδειους γιὰ νά περιγράψουν τὴν προσωπικότητα τῆς νεκρῆς. Ἀπέφυγαν ὅλα αὐτὰ τὰ κούφια λόγια πού σπανίως ἀκούγονται γιὰ νά οἰκοδομήσουν, συνήθως καϊδεύουν τὴ φιλαυτία ὅσων ἐκφωνοῦν τὸν ἐπικήδειο καὶ κυρίως περιέχουν ἀνόνη κολακεία πού προκαλεῖ τὸν γέλωτα καὶ καταστρέφει τό πνευματικό κλίμα τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας. Ἀντιθέτως, οἱ χῆρες σέ πένθιμη σιγή πού δέκοπτε μόνον τό κλίμα τους, ἐπεδείκνυαν τὰ ἀπτά δείγματα, ὄχι τῆς καθοσύνης, ἀλλὰ τῆς αὐτοθυσιαστικῆς προσφορᾶς τῆς Δορκάδος. Ἐπεδείκνυαν τὰ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακειμένον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τίς ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγεγόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

ἐνδύματα, τὰ ὅποια μὲ τὰ χέρια της εἶχε ὑφάνει, καθήμενη ὥρες ὀλόκληρες, μέρα καὶ νύκτα, στὸν ἀργαλειό, παράγοντας μὲ τὴ βαριά ὑπομονὴ ἐργόχειρο, ὄχι γιὰ νὰ τὸ πουλήσει καὶ νὰ κερδίσει, ἀλλὰ νὰ τὸ χαρίσει καὶ νὰ καλύψει ὑπαρκτές καὶ πιεστικές ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν της.

Πῶς ἀντιδρᾷ ὁ Πέτρος μπροστὰ στὴν πρωτόγνωρη αὐτὴ ὁμολογία τῆς ἀρετῆς τῆς Δορκάδος; Ὑποχρεώνεται νὰ κάνει θαῦμα καὶ ἀφοῦ προσευχήθηκε, ὅπως ἄλλοτε ὁ Κύριός μας στὸν Λάζαρο, εἶπε προστακτικά: «Ταβιθά, ἀνάστηθι!» Ἡ συνέχεια δέ, εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τῆς αἰτίας αὐτοῦ τοῦ θαύματος. Ὁ Πέτρος φωνάζει ὅλους τοὺς χριστιανούς πού ἦταν γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ εἶχαν ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὴν κηδεῖα, ἰδιαίτερος δὲ τίς χῆρες, πού ἐνιωθάν ἀπορφανισμένες, γιὰ νὰ τοὺς παρουσιάσει ζωντανή ἐκείνη πού μέχρι τότε ἐκκλαιγαν ὡς νεκρή. Περίεργο θαῦμα! Κανεὶς δὲν τὸ ζήτησε ἀπὸ τὸν Πέτρο. Κανεὶς δὲν μίλησε. Μίλησαν μόνον τὰ ἐνδύματα στὰ χέρια τῶν κηρῶν καὶ πίεσαν τὸν Πέτρο νὰ κάνει αὐτὸ πού ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπέβαλε! Ἡ καλύτερα, ἡ προσευχὴ τοῦ Πέτρου στηριγμένη στὴν ἐλεημοσύνη τῆς Δορκάδος μπόρεσαν νὰ διώξουν τὸν θάνατον γιὰ νὰ κυριαρχήσει ἡ ζωὴ ἀγάπῃ ἢ ἡ ἀγαπῶσα ζωὴ.

Τό σήμερα

Ἡ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ παρατίθεται ὡς ἓνας ἔλεγχος καὶ ἀφορμὴ

αυτοκριτικής γιά τή δική μας στάση σήμερα. Δέν ύφίσταται ὡς ἠθικοπληστική ἱστορία, μέ τέλος πού δικαιώνει τόν πρωταγωνιστή. Προβάλλεται ὡς ἕνας καθρέφτης γιά νά συγκριθεῖ τό εἶδωλο τοῦ ἑαυτοῦ μας μέ τή Δορκάδα. Γιατί; Ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία ὡς στοργική καί ἔμπειρη μητέρα γνωρίζει τά λάθη στά ὁποῖα μπορεῖ νά υποπέσουν τά παιδιά της, ἀκόμη καί στήν προσπάθειά τους νά ὠφελήσουν, καί θέλει, ὄχι μέ θεωρητικές ἀναπτύξεις, ἀλλῆ μέ ἔμπειρικά βιώματα ἀπό τή ζωή της νά παιδαγωγήσει εἰς Χριστόν.

Καί σήμερα ὑπάρχει ἀνάγκη μεγάλη στήν κοινωνία μας. Ἡ φτώχεια κυριαρχεῖ, παρ' ὅλες τίς μεγαλόστομες διακηρύξεις τῶν ἡγετῶν τοῦ πληνῆτη μας, παρ' ὅλες τίς φιλότιμες προσπάθειες ἀνθρώπων καλῆς θελήσεως, παρ' ὅλες τίς υποσχέσεις τοῦ τεχνολογικοῦ μας πολιτισμοῦ. Κι ἡ Ἐκκλησία μας πρωτοστατεῖ στόν ἀγώνα αὐτό κατά τῆς φτώχειας, κατά τῶν στερήσεων καί τῶν πάσης μορφῆς ἀποκλεισμῶν. Στόν πολυμέτωπο αὐτόν ἀγώνα της, καλεῖ σέ συμμετοχή τό κάθε πιστό της τέκνο. Καί εἶναι παρήγορο τό ὅτι πολλοί ἀνταποκρίνονται!

Τό πῶς ἀνταποκρινόμαστε ὁμως, καθορίζει καί τήν πνευματική μας κατάσταση. Πολλοί, ὑποχρεωμένοι, καθῶς περνᾷ μπροστά τους ὁ δίσκος τοῦ Φιλοπτώχου, πετοῦν κάποιο κέρμα, μεγαλύτερης ἢ μικρότερης συνήθως ἀξίας, βέβαιοι ὅτι ἐκπλήρωσαν τό φιλανθρωπικό τους «καῖκον». Φιμώνουν ἔτσι, τή συνείδησή τους καί βουκαλίζονται ὅτι συμπάσχουν στόν πόνο τῶν ἐμπερίστατων. Ἔτσι, ὁμως, δέν νικιέται ἡ φτώχεια, ἐνῶ καί καθλιεργεῖται ἕνα λεπτό ἐγωιστικό φρόνημα ὑπεροχῆς ἐκείνου πού μέ αὐτόν τόν τρόπο «προσφέρει».

Ἡ Ἐκκλησία δέν θέλει ἀπό ἐμᾶς τά λεφτά μας! Θέλει ἐμᾶς τοὺς ἴδιους, ὀλοκληρους! Μᾶς θέλει ὅπως τή Δορκάδα, ἡ ὁποία μέ κατ' ἐξοχήν προσωπικό τρόπο, μέ τά ἴδια της τά χέρια, ἀσκοῦσε τήν ἐλεημοσύνη. Μᾶς θέλει νά ἀναθωνώμαστε, ὄχι σέ πράξεις ὑπεκφυγῆς, ἀλλῆ σέ πράξεις προσωπικῆς προσφορᾶς καί αὐτοθυσίας. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ὡς ἕνα ἀπό τά πιό εὐλογημένα τμήματά της, τό σῶμα τῶν ἐθελοντῶν της, οἱ ὁποῖοι ἀναλώνονται στήν ποθνεῖδή διακονία τοῦ πλησίον, καθιστῶντας τήν προσωπικό τους ἀγώνα. Μόνον ὅταν ἡ ἐλεημοσύνη καταστεῖ προσωπική ὑπόθεση, ὑπαρξιακή παράμετρος καί αὐθόρμητη ἐνέργεια, ἐνεργεῖται σωστά καί βιώνεται ἐκκλησιαστικά. Μόνον τότε καλύπτεται πλήθος ἀμαρτιῶν καί νικιέται ὁ θάνατος!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

3 Μαΐου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Τιμοθέου καί Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (18 αἰ.).

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32 - 42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε' 1 - 15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Μαΐου, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια' 19 - 30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ' 5 - 42.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΪΟΥ 2015

Με τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ἐπόμενη Κυριακή 10 Μαΐου, ὥρα 6 τό ἀπόγευμα, στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, θά ὑποδεχοῦμε μέ κάθε τιμὴ καί ἐκκλησιαστική λαμπρότητα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου Β΄, τό ἱερό Σκηνώμα τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τό ὁποῖο φυλάσσεται στήν ἱστορική πόλη τῆς Βενετίας. Θά παραμείνει στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς ἀπό τίς 10 ἕως τίς 24 Μαΐου 2015.

Τό ἱερό λείψανο τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἔφθασε στή Βενετία τό ἔτος 1003, τήν περίοδο ἐξουσίας τοῦ Δόγη Πέτρου Β΄ Orseolo, ἐπί βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου Β΄.

Οἱ Ἐνορίες, ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό, καί οἱ προσκυνητές πού ἐπιθυμοῦν νά ἐπισκεφθοῦν ὀργανωμένα τό ἱερό Προσκύνημα κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες (ἀπό 10 ἕως 24 Μαΐου), δύνανται νά ἐπικοινωνοῦν μαζί μας τηλεφωνικά ἢ μέσω e-mail προκειμένου νά τοὺς ὑποδεχοῦμε, νά τοὺς ξεναγήσουμε καί νά τοὺς προσφέρουμε τό παραδοσιακό κέρασμα.

 Τηλ. +30-210-7272.305, e-mail: internet@apostoliki-diakonia.gr

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---